Visų šalių proletarai, vienykitės!

Energetikas

VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS PARTINIO KOMITETO, JUNGTINIO PROFSĄJUNGOS KOMITETO, KOMJAUNIMO KOMITETO IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

LAIKRAŠTIS ĮKURTAS 1980 M. GRUODŽIO MĖN. 19 D.

Nr. 10 (418)
Kaina 1 kap.

1989 m. kovo 7 d.
Antradienis

Iki TSRS liaudies deputatų rinkimų lieka mažiau kaip 20 dienų.

Kaip žinoma, Ignalinos nacionalinėje teritorinėje rinkiminėje apygardoje į TSRS liaudies deputatus įregistruoti du kandidatai, iškelti Vakarų statybos valdybos kolektyvo: J. F. Žilinas ir R. J. Kumpis.

Priešrinkiminė R. Kumpio programa bus išspausdinta „Energetiko" laikraštyje kovo 15 dieną.

Šiandien mes kiek sutrumpintai spausdiname J. Žilino interviu, duotą rajoniniam laikraščiui „Nauja vaga".

KOKIA MANO PROGRAMA

Kas per pastaruosius metus padaryta statant įvairius objektus Ignalinos ir kituose Lietuvos rajonuose, kokios statybos perspektyvos artimiausiu metu?

— Visų pirma aš norėčiau pažymėti, tai, kad Vakarų statybos valdybos kolektyvas kartu su montavimo organizacijomis pastatė ir atidavė naudojimui Ignalinos atominės elektrinės pirmąją eilę (iš dviejų blokų). Aš žinau, kad daugelis Lietuvos ir artimiausių rajonų gyventojų nelabai patenkinti tuo, kad Respublikoje statoma atominė elektrinė dėl jos potencialaus pavojingumo gyventojams ir krašto ekologijai.

Bet negalime pamiršti, kad šiandien Lietuvos ekonomikos, jos vystymosi ateityje, ypač pereinant Respublikai į regioninę ūkiskaitą, neįmanoma įsivaizduoti be tos elektroenergijos, kurią pagamina Ignalinos atominė elektrinė (o tai daugiau kaip 49, 3 proc. visos elektros energijos, suvartojamas Lietuvoje). Kas liečia stoties saugumą, tai, patikėkite, mes tam darėme ir darome viską, kas galima.

Be to, mes pastatėme Lietuvoje puikią Sniečkaus gyvenvietę, kuri, aš tuo įsitikinęs, yra šiuolaikinės miestų statybos pavyzdys. Reikia dar keletą metų padirbėti, kad kaip reikiant ją užbaigti. Ir mes tai būtinai padarysime. Aš tiktai norėčiau, kad Sniečkaus architektūriniuose sprendimuose būtų daugiau nacionalinio kolorito.

Ignalinos ir kituose Respublikos rajonuose mes pastaraisiais metais pastatėme 90 žemės ūkio ir socialinės-kultūrinės paskirties objektų. Rajonų gyventojai, galvoju, ir patys mato šiuos objektus. Norėčiau tik pasakyti, kad dabar, kai mes nutraukėme Ignalinos atominės elektrinės antros eilės statybą, mes turime galimybių rajonuose aplink Sniečkų statyti daug daugiau.

Apie statybos perspektyvas artimiausioje ateityje. Pirmiausia, kol dirba Ignalinos atominė elektrinė, dalis mūsų kolektyvų atliks planinį-profilaktinį ir kapitalinį stoties remontą, o taip pat ją modernizuos ir toliau didins jos saugumą. Keletas valdybų tęs darbus Sniečkuje. Noriu tiktai atkreipti dėmesį į labai svarbų šio darbo aspektą, kuriam mažai skiriama dėmesio. Saugus stoties darbas 99 procentais priklauso nuo jo personalo. Ir mes darbuotojams turime sukurti pačias geriausias gyvenimo sąlygas, o būtent: normalias gyvenimo sąlygas, sąlygas pilnaverčiam poilsiui, laisvalaikiui, pilnaverčiam kultūriniam gyvenimui, pasirūpinti visų jų šeimos narių įdarbinimu.

Aišku, ir toliau tęsime žemės ūkio, gyvenamųjų namų ir socialinės-kultūrinės paskirties objektų statybą Respublikos rajonuose, tarp jų ir Ignalinos rajone. Mes turime įnešti savo indėlį stiprinant kaimo materialinę-techninę bazę, tuo pačiu ateiti į pagalbą sprendžiant Respublikoje maisto programą.

Laikraščio skaitytojams, tikriausiai, žinoma, kad mūsų ministerija mums pavedė pastatyti stambius objektus kaimyninėje Baltarusijos TSR. Noriu pažymėti, kad šių būsimų gamyklų produkcija bus reikalinga visam liaudies ūkiui, tame tarpe ir Lietuvai. Artimiausiu metu mes pradėsime ten darbus, laikui bėgant, tikriausiai, ir statybos valdyba pervažiuos į Baltarusiją, todėl kad pagrindinės darbų apimtys bus ten. Vienok, ryšium su tuo, ką aš kalbėjau apie kolektyvo vystymo perspektyvas Sniečkuje ir jį supančiame regione, suprantama, kad žymi dalis statybininkų liks čia ilgiems metams.

Manau, kad Respublikai tai naudinga.

— Kaip jūs vertinate politinę situaciją Respublikoje ir konkrečiai — Sniečkuje. Turime galvoje trečio Ignalinos atominės elektrinės bloko likimą, patvirtintą lietuvių kalbos, kaip valstybinės kalbos statusą, nacionalinius santykius ir tolesnį Sniečkaus gyvenvietės vystymąsi.

Politinę situaciją Respublikoje aš įvertinu kaip, kaip jinai išdėstyta Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto pirmojo sekretoriaus A. Brazausko pranešime Centro Komiteto XVII plenume ir jo nutarime. Turėkite omenyje, aš kandidatas į Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto narius, dalyvavau plenumo darbe ir visiškai pritariu jo vertinimams.

Galima kalbėti bendrai apie Sniečkaus gyventojų reakciją į politinę situaciją Respublikoje, čia 94 procentai gyventojų kalba rusiškai. Konkrečiai atsakant į jūsų klausimą, štai ką galima pasakyti apie reakciją į atskiras problemas.

Apie Ignalinos atominės elektrinės trečiojo bloko likimą. Kol kas nuspręsta nutraukti jo statybą — ir mes nutraukėme. Nuspręs užkonservuoti — atliksime ir šiuos darbus. Paves išardyti — išardysime. Paves tęsti statybą — tęsime. Dar kartą pabrėžiu — priimti sprendimą dėl trečio bloko turi teisę Respublikos ir Sąjungos vyriausybės, tai jų kompetencija.

Dėl valstybinės lietuvių kalbos statuso. Mano nuomonė tokia: be kalbos tauta negzistuoja. Lietuvių tauta atgimimo sąlygomis (be abejo, visoje šalyje vykstančio visuomeninių santykių persitvarkymo įtakoje) turi pilną teisę, net daugiau — tiesiog privalo įstatymiškai užtikrinti lietuvių kalbos išsaugojimą ir vystymą. Ir šiam tikslui tarnauja Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Įsakas „Dėl Lietuvos TSR valstybinės kalbos vartojimo". Sniečkuje dėl daugelio priežasčių, kaip objektyvių, taip ir subjektyvių, gyventojai tiesiog nepasiruošę tokiam įsakui. Dabar ir Respublikos vyriausybė, ir Lietuvos Komunistų partija pripažino, kad reikalingas didžiulis aiškinamasis darbas, reikalingos garantijos, kad nebus pažeistos kitų tautybių teisės.

Aš manau, viskas susitvarkys. Daugiausia žmonės bendrauja dirbdami, ir jeigu mes visi, įvairių tautybių žmonės, draugiškai dirbsime Respublikos, o reiškia ir visos šalies klestėjimo vardan, mes pajėgsime surasti bendrą kalbą. O lietuvių kalbos mokytis reikia. Tai, nors ir sunki, bet graži kalba. Tuo aš asmeniškai įsitikinau, pradėjęs jos mokytis kursuose, kuriuos organizavau statybos valdybos darbuotojams.

— Kaip jūs žiūrite į tai, kad Respublika siekia suvereniteto? Kokia konkrečiai Jūsų nuomonė šiuo klausimu?

— Kas liečia Respublikos suverenitetą, aš išskiriu du aspektus.

Pirma — tai lietuvių tautos suverenitetas, kaip toks. Tai liečia kultūros, kalbos, simbolikos, tautinės mokyklos klausimus ir panašiai. Šių klausimų sprendimas — lietuvių tautos reikalas, ir tiktai jos. Aš sveikinu visus žingsnius šia kryptimi. Tiesa, negaliu nepasakyti, kad mane kiek glumina daugelio gerbiamų kultūros veikėjų, lietuvių inteligentijos atstovų pozicija, kurie perdėtai aukština Lietuvos praeitį, ypač jos buržuazinę praeitį, tuo pat metu užmiršdami gana aukštus Lietuvos socialistinio laikotarpio vystymosi laimėjimus. Iš istorijos negalima išbraukti nė vienos dienos, ne tik dešimtmečių. Bet vertinti viską reikia objektyviai.

Antras suvereniteto problemos aspektas — tai valstybinio suvereniteto problema. Man rodosi, gerą atsakymą duoda Lietuvos TSR Konstitucijos projektas: žymiai padidintas Respublikos savarankiškumas ir nepriklausomumas sprendžiant vidaus problemas, tiksliai atribotos Respublikos ir TSR Sąjungos kompetencijos ir draugiškas bendras darbas Sąjungos gerovei.

— Jūsų požiūris į Sąjūdį ir „Jedinstvo".

— Lietuvos persitvarkymo sąjūdis duoda puikų pavyzdį, kaip tikros demokratinės valstybės sąlygomis gali pasireikšti liaudies visuomeninis aktyvumas. Dabar Lietuva gali didžiuotis tuo, kad pertvarkos kelyje žengia priekyje daugelio Respublikų. Ir tai Sąjūdžio dėka — kas yra, tas yra. Sąjūdis sugebėjo išjudinti ir Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetą, ir vyriausybę.

Dabar vadovams dirbti pasidarė labai sunku, bet ir labai įdomu. Kiek jau padaryta per trumpą laikotarpį, o kokias sudėtingas problemas teiks spręsti jau artimiausioje ateityje! O svarbiausia, išaiškėjo, kad ir Centro Komitete, ir Aukščiausioje Taryboje, ir Respublikos vyriausybėje yra ne tik biurokratų ir valdininkų, o ir protingų, išmanančių, perspektyviai mąstančių žmonių, mokančių praktiškai spręsti liaudies iškeltas idėjas. Rodos, reiktų ir toliau gyventi draugiškai. Bet, deja, Sąjūdžio vadovybėje įsigalėjo kraštutinės dešiniosios jėgos, jos siekia Respublikos atskyrimo nuo TSRS, juodina partijos ir vyriausybės vadovus, stovinčius ant realaus pagrindo, ėmė juodinti net Antano Sniečkaus ir Vinco Mickevičiaus-Kapsuko vardus. Aišku, tokiomis sąlygomis bendras darbas neįmanomas. Atvirai kalbant, labai gaila, kad taip atsitiko, bet nuo socializmo principų nukrypti negalima. Ir todėl aš visiškai pritariu Sąjūdžio veiklos įvertinimui Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto XVII plenume. Ateityje, aš manau, suartėjimas ir bendras darbas bus vėl įmanomi, jeigu, aišku, Sąjūdis supras savo klaidas ir jas ištaisys.

Kas liečia judėjimą „Jedinstvo", tai galvoju, kad jo atsiradimas ir veikla kaip tik susiję su kraštutinio, dešiniojo Sąjūdžio sparno sustiprėjimu, kuriame vyrauja naconalistinės tendencijos. Tai normali kitų Lietuvos tautų gyventojų gynybinė reakcija. Manau, kad šis judėjimas neturi Respuklikoje perspektyvos, ypač, jei Sąjūdis sugrįš prie protingos politikos.

Aš pats daugiau kaip 20 metų Komunistų partijoje ir įsitikinęs, kad šiandien tai pati protingiausia, ramiausia, pasitikinti savimi ir stipriausia visuomeninė-politinė organizacija.

— Keletas žodžių apie Jūsų visuomeninę veiklą. Ar ji netrukdo Jūsų tiesioginiam darbui, o galbūt atvirškčiai — padeda spręsti Jūsų tiesioginiame darbe iškylančias problemas.

— Taip, kaip sakoma, turiu gana didelį visuomeninį krūvį. Mane komunistai išrinko statybos valdybos partinio komiteto nariu, Ignalinos rajono partijos komiteto biuro nariu, kandidatu į Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto narius. Be to, esu Ignalinos rajono Liaudies deputatų tarybos deputatas.

Į bet kokio rango vadovo tiesioginės veiklos sferą šiandien įeina ir rūpinimasis kolektyvo socialiniu vystymosi perspektyvomis regione. Kad planuoti savo kolektyvo veiklą, reikia žinoti atskirų darbuotojų poreikius, rajono poreikius, Respublikos problemas. Šias žinias ir duoda man visuomeninė veikla. Taip kad padeda, o ne trukdo. Nors kartais ir nespėju viską padaryti taip, kaip norėtųsi. Nepakanka laiko, o rūpesčių daug.

— Jūsų priešrinkiminė platforma. Prašau, išdėstyti ją kaip galima plačiau ir išsamiau.

— Atsakymai į aukščiau pateiktus klausimus — tai jau mano priešrinkiminė platforma, ar ne tiesa? Aišku, yra ir kitos problemos, kurias, aš manau, būtina spręsti, jeigu mane išrinks TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu. Pabandysiu trumpai jas apibrėžti.

Sąjunginių Respublikų suvereniteto teisinių garantijų įtvirtinimas peržiūrint TSRS Konstituciją, pagrindu imant Sąjunginių Respublikų Konstitucijas ir „veto" teisė Respublikų deputatų delegacijoms TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Taryboje.

Paskelbta TSSR butų problema — nereali, nes jos įgyvendinimui nėra reikiamos statybos industrijos. Reikia atsisakyti nuo pažadų išspręsti visas problemas iki 2000 metų. Gyvenamųjų namų statybos srityje reikia priimti konkrečią namų statybos kombinatų, cemento gamyklų, sanfajanso, buitinės elektrotechnikos, stiklo, apdailos medžiagų ir t. t. gamyklų statybos programą. Kai visa tai bus, išsispręs ir butų problema, juo labiau, kad gyventojai pinigų turi. Bet ir šiandien negalima laukti, reikia maksimaliai išnaudoti esamus gamybinius pajėgumus. Išnagrinėti klausimą dėl Vakarų statybos valdybos pramoninės bazės rekonstrukcijos ir kaip būtų galima ją perprofiliuoti individualių alytaus tipo namų statymui. Plėsti jaunimo gyvenamuosius kompleksus.

Aš įpareigojau užklausti respublikos projektavimo organizacijose tokių namų projektus. Žinoma, reikės nuveikti didžiulį darbą rekonstruojant mūsų statybinę bazę, tam bus reikalingi žymūs finansiniai ir materialiniai resursai. Bet, kadangi Respublikai reikia spręsti aštrią butų problemą manau, kad lėšos bus surastos.

Šiandieninis TSRS sveikatos apsaugos stovis yra gėdingas šitokiai didžiuliai šaliai. Visas lėšas, išsilaisvinusias nuo nusiginklavimo, nuo neužbaigtų statybų sumažinimo, atsisakius nuo vandens ūkio ministerijos gigantiškų projektų ir paskirsčius jas šalies biudžete reiktų skirti skubiam sveikatos apsaugos gerinimui.

Jei mes norime turėti sveiką kartą, sumažinti nusikalstamumą, mes turime labai pasirūpinti moterimis.

Būtina palaipsniui moterims sutrumpinti darbo dienos trukmę paliekant tą patį užmokestį, prailginti apmokamas atostogas vaiko priežiūrai iki trejų metų (Vakarų statybos valdyboje tai padaryta 1989 metais sudarant kolektyvinę sutartį) ir neapmokamas — iki 8 metų. Apmokamos atostogos turi būti oficialaus pragyvenimo minimumo dydžio (70—90 rublių). Reiktų palaipsniui uždrausti moterims sunkų fizinį darbą kasmet išplečiant tokių profesijų sąrašus.

Šventa visuomenės pareiga — rūpintis senatve. Pensijos turi būti vienodos visų kategorijų dirbantiesiems, kaip darbininkams, taip ir kolūkiečiams. Minimali pensija turi atitikti oficialiai nustatytą pragyvenimo minimumą. Be to, būtina kasmet koreguoti pensijas, darant pataisas infiliacijai ir kainų augimui.

Pastaruoju metu visus jaudina kainodaros problema. Mano nuomone maisto produktų kainos turi būti įšaldytos. Valstybinės dotacijos, šiandien skiriamos kolūkių ir tarybinių ūkių nuostoliams padengti, palaipsniui, per penkis metus, turi sumažėti iki nulio, o lėšas skirti žemės ūkio bazės vystymui, kelių ir žemės ūkio produkciją perdirbančių įmonių statybai.

Ekologija. Būtina atkurti gamtą, supančią Ignalinos atominę elektrinę. O tam, kartu su Lietuvos TSR Valstybiniu gamtos apsaugos komitetu, reiktų sudaryti atkūrimo, rekultivacijos ir t. t. projektą ir įtraukti šiuos darbus į Vakarų statybos valdybos valstybinį planą.

Tokios pagrindinės mano, kaip kandidato į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus, priešrinkiminės platformos kryptys ir idėjos.

— Ar Jūs gerai pažįstate iškeltus kandidatus į Liaudies deputatus — Jūsų pagrindinius varžovus rinkiminėje kampanijoje. Ką konkrečiai apie kiekvieną iš jų Jūs galite pasakyti?

Aš gerai pažįstu tiktai Rimantą Kumpį — mūsų gyvenvietės Liaudies deputatų Tarybos pirmininką. Nors jis ir jaunas, tačiau supratingas ir, aš sakyčiau, perspektyvus darbuotojas. Turi autoritetą gyventojų tarpe. Sugeba plačiai mąstyti — apie tai byloja jo priešrinkiminė platforma.

Labai gaila, kad nepažįstamas su profesoriumi Česlovu Kudaba. Ta informacija, kurią aš turiu, rodo, kad tai vienas iš žymiausių Lietuvos mokslinės inteligentijos atstovų. Be to, jis dirba kilnų darbą kultūros fonde. Tikiuosi, kad, susipažinę, mes tapsime draugais, nepriklausomai nuo rinkimų rezultatų.

Su draugu Konopliovu aš taip pat nepažįstamas ir nieko apie jį kol kas pasakyti negaliu.

Manau, kad visi kandidatai į deputatus — tai verti liaudies pasitikėjimo žmonės. — Tai tegul laimi geriausias iš mūsų.

POETINĖ RUBRIKA

J. Lapašinskas

Labos nakties

Palangėj obelaitės šlama.
Pailsusi užmigo žemė.
Užmik ir tu, geroji mama.
Palangėj obelaitės šlama—
nemiega, saugo gimtą namą
nuo vakaro žaibų ir vėjų...
Girdi?
Nuo vėjo
suvirpėję,
langan nusviro žalios kasos,
susėmusios žvaigždes, o
rasą
taškydamos į žalią žemę;
įsupo lapuos žalią vėją,
tik mano godą nutylėjo...
Užmik, miegoki, mano
mama,
aš nepaliksiu šitos žemės—
čia viskas šventa širdžiai
mano,
čia laimės pasakos gyvena,
o medžių šakos dangų
remia,
nuo šilto vėjo lapai šlama
Užmik, miegoki, mano
mama...
O jeigu tektų man,
išklydus
svetur, iš ilgesio kankintis,
nuo liūdesio ir gėlos gintis,
atlėkčiau vyturiu kas rytą
prie tėviškės beržų žalių,
kur pievos ir darželiai
žydi,
kur aušros linksmina
žilvitį
ties mėlynuoju upeliu;
atbėgčiau, mama, takeliu
paglostyt tau plaukų žilų...
Be tėviškės, gimtų namų,
be vasarų linksmų,
baltų žiemų
laimingas būti negaliu.
Beržų žalių,
tylių šilų,
lankos gėlių
netekti, mama, negaliu —
be jų gyventi negaliu.
Kai rudenį laukus ariu,
pavasarį javus beriu,
ir kai gulu,
ir kai keliu,
vis tuos pačius žodžius
tariu:
laimingas aš.
Laimingas aš —
aš tėviškę turiu,
su vyturiais, tėvų namais,
su laukimu šviesių dienų,
jos rūpesčiais ir jos
džiaugsmais
aš gyvenu.
Laimingas aš.
Laimingas aš.
Aš tėviškę turiu.
Žaliuoja rūtos, kvepia
mėtos,
šilti pavasariniai lietūs
auksinių spindulių primėto,
o prie upelių ir kelių,
lietaus ir saulės siuvinėtos,
marguoja lankos nuo
gėlių...
Laimingas aš.
Laimingas aš
aš tėviškę turiu —
brangiausią žemėj gimtą
žemę...

Radiacinis stovis

Sniečkuje nuo vasario 27 iki kovo 5-os išmetamų į atmosferą radioaktyvių medžiagų kiekis normos ribose svyravo: inertinės radioaktyvios dujos sudarė nuo 10 iki 14,3 proc. leistinos normos (LN), ilgaamžiai nuklidai nuo 0,82 iki 1,17 proc. LN, 131 jodo — nuo 1,7 iki 16,7 proc. LN. Gama spindulių dozės stiprumas Sniečkuje 9—11 mikro R/h.

Su švente, Brangios Moterys!

Rusų balalaiką išsiveža į Alšėnus.

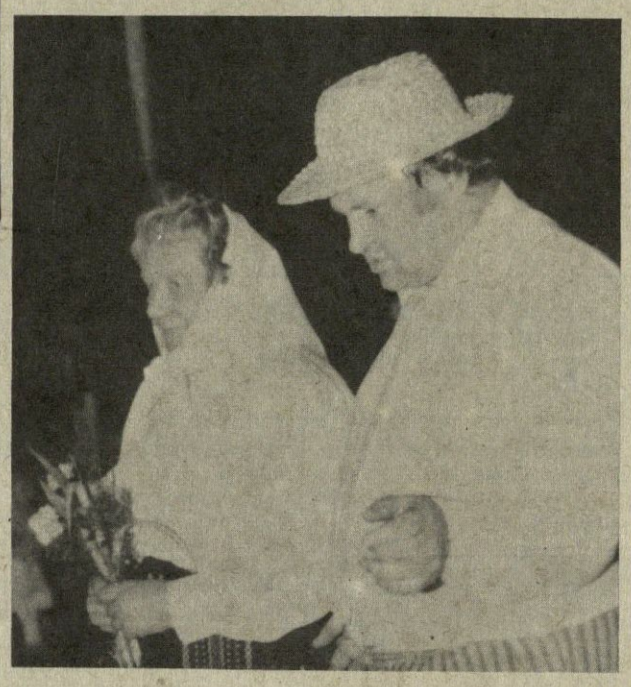

Ansamblio dalyvę Kuldišienę sniečkiečiai sveikina su gimimo diena.

Suvenyras pačiai jauniausiai ansamblio dalyvei.

Iš Alšėnų į Sniečkų

Įdomu buvo stebėti veidus žmonių, išeinančių tą vakarą iš statybininkų klubo. Šypsenos, ramūs žvilgsniai, gyvai dalijamasi įspūdžiais.

Tik ką salėje nutilo lietuviškos senovinės dainos, kaimo kapelos, rusų liaudies dainos garsai... Sniečkiečiai priėmė svečius — Kauno rajono moterų tarybą ir folklorinį ansamblį iš Alšėnų — Mičiurino tarybinio ūkio-technikumo.

Saugoti šeimos židinį

Svečiai, darbuojasi žemės ūkyje, tie kas juos priėmė — miesto gyventojai. Bet štai susirinko jie prie vieno stalo — ir kiek bendrų problemų, bendrų interesų suvedė iškart juos draugėn. Juk kuo beužsiimtų moteris visuomeninėje gamyboje, svarbiausias jos rūpestis — Namai. Ne ta vieta po stogu, kur galima susirinkti visiems šeimos nariams pavalgyti ir pernakvoti, o tas brangus kampelis margame, sudėtingame pasaulyje, į kurį žmogus grįžta, kad pailsinti sielą, pajusti esant reikalingu artimiesiems, pasijusti saugiu. Ir jei suaugę vaikai, kur jie bebūtų, skuba, veržiasi ten, į tą brangų kampelį, reiškia iš tikrųjų tai Namai, o ne keturios sienos ir stogas virš galvos.

Turbūt tai viena iš pagrindinių minčių, kurią norėjo išreikšti Janina Danielienė, Kauno rajono moterų Tarybos pirmininkė, pasakodama apie moterų-aktyvisčių darbą.

Mes norime, — kalbėjo Janina, — padėti, kad šeima taptų stipresnė, išlaisvinti moterį, kad jinai labiau galėtų rūpintis vaikais, daugiau skirtų dėmesio vyrui, rūpintųsi savimi, kad atsirastų jai laiko rankdarbiui, dainai, kūrybai.

O argi to nenorėtų ir sniečkietės moterys?

Mes norime, — kalbėjo svečiai, — kad grįžtų į mūsų gyvenimą puikūs liaudies papročiai ir sueigos, kad mūsų vaikai žinotų savo senelių ir proseneliu vardus, kad žinotų ir atmintų dainas, šokius, žaidimus, kuriuos dainavo ir šoko jų tėvai ir seneliai. Kad jiems brangios būtų jų tautinės šaknys.

O argi ne dėl to nerimauja ir mūsų, sniečkiečių, sielos.

— Mes savo taryboje norėtume išvengti didžiulių renginių, kurie apskritai adresuoti moterims. Stengsimės dirbti savo darbą, taip, kad atskirai kiekvienam žmogui gyventųsi geriau, lengviau. Reikia mums visiems prisiminti gailestingumą ligoniui, invalidui, vienišam žmogui.

Bet argi mums nereikia mokytis gailestingumo, užuojautos, skirti dėmesį konkrečiai kiekvienam žmogui?

Ir iš kitos pusės, svečiai įdėmiai klausėsi, kada Vakarų statybos valdybos moterų tarybos pirmininkė Olga Acechovskaja ir statybos montavimo valdybos Nr. 5 moterų tarybos pirmininkė Nina Akmanova pasakojo apie Sniečkaus moterų problemas: vaikų darželių stygių, apie kol kas nelengvas moterų-apdailininkių darbo sąlygas, apie trūkumus vaikų gydyme ir dažnus ligos lapelius, prižiūrint sergančius vaikus. Pasakojo jos ir apie didžiulį socialinį pasiekimą — šiais metais pirmą kartą Vakarų statybos valdybos kolektyvinėje sutartyje, moterims turinčioms vaikų iki trejų metų išmokėti per mėnesį po 35 rublius, šioms moterims išsaugojama vieta darbe ir nepertraukiamas darbo stažas.

Žodžiu, Kauno rajono moterys ir Sniečkaus moterys labai gerai suprato vienos kitą. Ir suvenyrai, kuriais jos pasikeitė — samtis švariam šaltinio vandeniui, skarelės, kurias tvirtais mazgais užrišo Janina Danielienė ir Olga Acechovskaja, tai simbolizavo abipusį supratimą ir norą draugiškus santykius pratęsti ir toliau.

Artėjo į pabaigą dalykinė susitikimo dalis: delegacijos ekskursija į veikiantį Ignalinos atominės elektrinės bloką, pasidalijimas darbo patirtimi, o iš repeticijų kambario vis dažniau pasigirsdavo nekantrūs derinamų muzikos instrumentų garsai.

Antanas ir Marytė priima svečius

Antanas ir Marytė priima svečius. Valstietiška sodyba. Baigiama ruoštis svečių sutikimui. O visas kaimas nuo seno iki mažo su daina, spalvingais tautiniais rūbais artėja sodybos link. Dainas keičia šokiai, šokius — liaudies žaidimai. Puodelis su mielu putojančiu alumi eina aplink. O žiūrovų eilėse mergaitės iš Alšėnų su padėklais: vaišina sniečkiečius gardžia rugine kaimiška duona. Toliau vyksta teatralizuotas pasirodymas.

Ankšta šventei scenoje

Ir ne tik scenoje. Jau ir salėje netelpa bendras vaikų, suaugusių, pagyvenusių ratelis. Valsas, lietuviška polka. Daina „Te visad šviečia saulė“, kuri gali skambėti visomis kalbomis ir visiems jinai suprantama, svarbiausio žmogaus siekio sąskambis: į gėrį, taiką ir santarvę.

O iš scenos jau plaukia daina apie Rusiją, darniai skamba balalaikos melodija, paskutinė tą vakarą.

Rusų balalaika perduota alšėniškiams. Su malonumu svečiai priima dovaną: Paruošim mes programą su balalaika, vra pas mus muzikantai. O jūs visi atvažiuokite pas mus jos paklausyti“.

Nuoširdūs besišypsantys scenoje veidai, salė atsako šypsenomis. Štai taip, pagalvoji, reikia mums visiems gyventi: lietuviams ir rusams, lenkams ir ukrainiečiams, totoriams ir baltarusiams. Nepamiršti kelio į gerus santykius tarp žmonių, o kartu darbuotis, kartu dainuoti, kartu statyti, kartu kurti laimingą žmonijos bendriją.

RESPUBLIKOJE

...Beveik pusę milijono rublių gyvenamųjų namų statybai pernai išleido Alytaus rajono Obelijos kolūkis. Ūkio centrinėje gyvenvietėje Miroslave iškilo dešimt sodybinio tipo namų, kuriuose įsikūrė jaunos šeimos. Prieš metus čia buvo pastatytas naujas 50 vietų lopšelis-darželis, kultūros namai, dabar statoma ambulatorija.

...Esant neįprastai šiltiems orams, vasario pradžioje Klaipėdos rajono „Raudonosios žvaigždės“ kolūkyje viena mechanizatorių grupė ėmė lėkščiuoti ir arti rudenį numelioruotą lauką, o kita — iškrato ir aparia bulvėms skirtą mėšlą.

...Palaidinės iš ruoželinio audinio turistams, žvejams ir medžiotojams pradėtos siūti Varėnos „Merkio“ įmonėje. Kita jos naujovė — moteriški chalatai iš medvilnės ir lino.

...Dirbtinio medaus gamybos cechas ėmė veikti Biržuose. Jis bus tiekiamas ne tik vidaus rinkai, bet ir eksportui.

...Nauja automatinė telefono stotis pradėta statyti Širvintose. Jos projektinis pajėgumas leis kiekvienam miesto gyventojui įsivesti telefoną.

...Kietųjų lydinių gamybos ir taikymo technika, greitojo šlifavimo ir vakuuminio grūdinimo įrenginiai — tai produkcija, kurios technologiją kurs ir padės įdiegti bendra Vakarų Vokietijos ir Tarybų Sąjungos įmonė „Vega“. Ji įsteigta Vilniaus grąžtų gamykloje, garsėjančioje gerais gaminiais tarptautinėje rinkoje. Mažeikių naftos perdirbimo gamykla susitarė dėl bendros įmonės įsteigimo su italų firma, kurios gaminami priedai įgalina išleisti ekologiškai švarų benziną.

...Elektros šviesos ir siurblių pagalba gaudys ir apdoros Kaspijos žuvis naujo projekto žvejybinis laivas „Volga“, kurį Astrachanės žvejams perdavė Klaipėdos „Baltijos“ laivų statyklos kolektyvas. Laivas turi automatiškai valdomus šaldymo įrengimus, kurie per parą gali užšaldyti daugiau kaip 30 tonų žuvies.

ELTA

Atletų rungtynės

Sausio pabaigoje Panevėžyje vyko Lietuvos TSR sunkiosios atletikos trikovės pirmenybės. Du „Harmonijos“ klubo atletinės gimnastikos atstovai, Nikolajus Šatalovas iš mechanizacijos valdybos ir Nikolajus Gulanovas iš montavimo statybos tresto Nr. 3, užėmė antrąją vietą. O Genadijus Lesnychas pasiekė pritūpimo su štanga Respublikos rekordą. Du žmonės įvykdė pirmos eilės normatyvus ir vienas — kandidato į sporto meistrus.

J. KISELIOVAS,
Atletinės gimnastikos klubo vadovas

REDAKCIJOS ADRESAS: 234761, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Vakarų statybos valdyba; tel. 26128, 26971. ● Redaktorė A. POLETAJEVA. Laikraštis išeina lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Ofsetinė spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 500. Užsakymo Nr. 691. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvė. 234910 Utena, Komjaunimo 36, telefonas 54787, ind. 07811.

«Энергетик». Орган парткома, объединенного построечного комитета профсоюза № 150, комитета комсомола и администрации Западного управления строительства. Редактор А. Поплавова. Снечкус. На литовском языке.